

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 3. Operis clausula, & pro ea gratiarum actio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

pletorium decurrebat. Accidit autem, ut dæmoniacus quidam non procul abesset, qui multa hominum secreta, & obscenos actus impudens propalaret. Cumque præfatus Joannes dæmonem exire præciperet, & quibusdam exorcismi questionibus flagellaret: Tunc, ait, ille es, qui sub cotto quotidie Completorium infurras, & modò me quasi Sanctus ejicere, & juris mei vasculum de meo vis dominio liberare? Hoc audito frater erubuit, quia rei veritatem etiam per mendacii recognovit auctorem. Hactenus ille.

§. III.

Operis clausula, & pro ea gratiarum actio.

HÆc habui, quæ de divina Psalmodia non pro rei majestate, sed pro virium mearum tenuitate proferrem. Plura sanè potuissem à Sanctorum Patrum amœnissimis hortis colligere, quibus hoc sterile senticetum uberius exornaretur; sed præstabilius visum est in tanta rerum congerie servare temperamentum, & posterorum industriæ multa relinquere. Cæterum quia hoc opus ex scriptis veterum Patrum orthodoxorum magna ex parte compactum est, illorum dicta haud inopportunè in hac meta usurpabo. Et primò quidem illis verbis lectorem meum conveniam, quibus modestissimè alloquitur suum Timothæum Magnus Dionysius Areopagita in fine libri de Ecclesiastica Hierarchia. Hæc à me, Fili, tam multa, tamque præclara Hierarchiæ nostræ spectacula, quæ unum faciunt, aspecta, & animadversa sunt. Ab aliis autem mentibus, quæ acrius cernunt, non modò hæc perspecta sunt, sed multò clariora & diviniora. Tibi etiam, ut opinor, planè collucebunt clariores, divinioreque pulchritudines, si iis, quos dixi gradibus ad superiorem radium contendas. Communica igitur tu quoque mecum majorem, perfectioremque lucem, meique oculis monstræ præstantiores, & unius speciem magis exprimentes formas quascunque cernere potueris. Confido enim me his quæ sunt commemorata infitas tibi divini ignis scintillas excitaturum. Dicam & illud quod Maximus Martyr in fine opusculi de Ecclesiastica mystagogia scribit. Hæc ergo de his pro viribus exposui, ea quæ sunt magis mystica, & altiora attingere non ausus. Danda est autem venia imbecillitati meæ; & suscipiendum

est potius, quam reprehendendum, si quod dari potest datur. Deo enim gratum, & acceptum est, quicquid pro viribus purè, & sincerè ex animo datur, etiamsi cum magnis collatum videatur exiguum. Clausulam quoque hic apponam, qua suum terminat Theophrastum Æneas Gazæus Philosophus Christianus. Jam quoniam istuc venimus, sacrificium gratiarum actionis Deo offeramus, non Hecatomben, ut apud Athenienses Minervæ; nec formicam, ut in Isthmo Soli, & Neptuno; sed perpurgatam mentem, quò Deo similes evadamus. O Rex, & Pater, & Conditor omnium: ò prima sapientia Patris, & Verbum per quod is omnia produxit: ò Spiritus Sancte, per quem Deus omnibus aspirat, omnia comprehendit, & conservat, & suam perfectionem adduxit: ò divina Trinitas, & sancta Unitas, des nobis supernæ illius pulchritudinis memoriam, des omnibus æternitatem. Nec verebor Juveni Poëtæ assumpta persona aliquid mihi de hoc qualicumque opere polliceri, cantans in hoc Epilogo quod ille in prologo Evangelicæ Historiæ cecinit;

*Nec metuo ut mundi rapiant incendia secum
Hoc opus. Hoc etenim forsitan me subtrahet igni,
Tunc cum flammivoma descendet nube coruscans,
Judex aethroni genitoris gloria Christus.*

Denique hac oratiuncula Deum precabor, quæ libros de Trinitate concludit Augustinus. Domine Deus unus, Deus Trinitas, quæcunque dixi hic de tuo, agnoscant & tui: Si quæ de meo, & tu ignosce, & tui. Amen.

M E T R U M L.

O Mibi jam plures multum vigilata per annos
Pagina, sat spatium longum consecimus aequor.
Naufraga fluctivago jactata carina profundo
Jam portum tranquilla tenet: jam dente tenaci
Anchora de prova jactur, jam litore gaudet
Navita, jam Scylla monstrum, rabiemque Charybdis.
Et Syrtes, scopulosque, & venti evasimus iram.
Jam licet optatam saltem contingere terram,
Et superis meritis pro munere solvere grates.
Omnipotens Genitor, cæli suprema potestas,
Principium sine principio, sator unice rerum,
Immensus, sine fine potens, sine tempore durans,
Absque loco loca cuncta replens, sine luce coruscans,
Cuncta simul sine voce loquens, sine robore fortis,
Mundum

Mundum mente gerens, sine motu cuncta gubernans:
 Unicus, & simplex, placidus seu parvis amanti,
 Expectasque tacens; seu crimina vindice pœna
 Corrigis iratus, seu iustis præmia reddis.
 Haud opis humana est digna tibi solvere grates;
 Sed cæli dum luce fruor, te carmine semper,
 Pectore te memori cantabo, nulla carebit
 Laudibus hora tuis. Tuque ô sapientia Patris.
 Principium de principio, de lumine lumen,
 A vero verax, soboles æquæva Parenti,
 Fons lucis, mentale jubar, Verbumque paternum,
 Omnia cognoscens divinae notio mentis,
 Ars summi Artificis, primitque expressio veris

Tu precor ignaro, majoraque viribus auso
 Ignosce, & clemens audacibus amue scriptis.
 Tu Bonitas, tu Patris Amor, tu mutuas ar dor.
 O Patris, & Nati Flamen, qui compar utrique
 Imperium sine fine tenes spirabile Nomen,
 Tu quoque, si potui per te tot adire labores.
 Has licet exiguas pro munere suscipe laudes.
 Auspice te, quacunque fides Romana patebit,
 Ore legar populi, nec melibit in sepulchro,
 Nec ventura dies tenebrosa condere nocte,
 Nec poterunt flamma, nec edax abolere vetustas.
 Candida posteritas, duce te, mihi digna laboris
 Præmia, & immeritam statuet cum laude coronam.

NOTITIA AUCTORUM, ET LIBRORUM,

Qui in hoc Opere citantur, notantur, illustrantur.

PRÆMONITIO ad LECTOREM.

Obssequor genio huius sæculi, AMICE LECTOR, cui nihil placet, nisi critico sale respersum sit. Quare non nuda Auctorum nomina præfigo, quod alii solent: sed singulis ausus sum adijcere censuram, & de iis proferre, quid sentiam. Nolim tamen huic Edicto semper subscribas, BONUM FACTUM: Mendaces enim sumus in stateris Filii hominum; sæpe decipimur, sæpe dormitamus. Ut autem ipsi Veteres, ita nos posteri castigabunt, hoc summam habente æquitatem, juxta Sententiam Jurisconsulti, ff. quod quisque juris, l. i. ut idem jus nobis dicatur, quod ipsi aliis diximus. Lege, & vale.

Abbas Urspergensis Ordinis Præmonstraten. cujus nomen diu ignotum est Conradus à Lichtenau, in Chronico diligens, sed Pontificibus infensus.

Abbas Vercellensis, Dicitur Thomas Gallus, sive à S. Victore, primus Abbas S. Andreae Vercellarum, cujus est commentarius in S. Dionysium Areopagitam facilis & accuratus.

Abraham Echellensis Maronita Linguarum Orientalium Professor, multa & recondita præditus eruditione.

Abfalonis Abbatis Sprinkirbacensis sermones docti & elegantes. Hujus cum laude meminit Cæsarius Heisterbacensis, lib. 4. cap. 89. Cui Synchronus fuit. Vixit ergo, non anno 1120. ut Miræus scripsit, sed circa an. 1200.

Achillis Bocchii Bononiensis. Symbolicarum questionum libri 5. multæ eruditionis, sed styli depressi.

Achillis Tatii Alexandrini ex Ethnico, & in Eroticis venusto, sed parum casto Scriptore Episcopi Christiani, teste Suida, Isagoge in Arati Phænomena. Qua ætate vixerit, non liquet.

Adam Abbas Perfennæ, quæ est Abbatia Ordinis Cisterciensis in Diocesi Cenomanensi, cujus elegantissimi sermones extant Romæ MSS. apud doctissimum virum Hilarionem Rancatum Abbatem Cisterciensem.

Adam à S. Victore, auctor sequentiarum Missæ, quas non admisit vetus Ecclesia.

Adonis Viennensis Archiepiscopi Chronicon breve, ab origine Mundi ad sua tempora.

Adrianus Turnebus Criticus celebris, & emunctæ naris.

D d d d d

Ael-